

Rozważania na poniedziałek 12 tygodnia czasu zwykłego

Rozważania na poniedziałek dwunastego tygodnia czasu zwykłego. Proponowane tematy to: nie osądzaj innych; człowiek w centrum; kochać Boga to kochać innych.

- Nie osądzaj innych;
 - Człowiek w centrum;
 - Kochać Boga to kochać innych.
-

„NIE SĄDŹCIE, abyście nie byli sądzeni. Bo takim sądem, jakim sądzicie, i was osądzą; i taką miarą, jaką wy mierzycie, wam odmierzą” (Mt 7,1). Tymi słowami Jezus ostrzega nas przed pokusą stawiania siebie w roli bogów dla innych, z mocą osądzania ich postępowania, a nawet do szemrania. Jeśli Pan przyszedł, aby odnowić nasze serca, sposób, w jaki patrzymy na innych, jest szczególnym polem do nawrócenia. Jezus radzi nam, abyśmy najpierw spojrzeli na siebie, zanim zaczniemy zajmować się innymi.

Święty Tomasz z Akwinu wyjaśnia, że takie osądy zwykle rodzą się z serca, które jest podejrzliwe wobec innych. Wskazuje on trzy powody takich osądów: ponieważ serce jest przepełnione złem i dlatego łatwo mu myśleć źle o innych; ponieważ jego uczucie do konkretnej osoby jest skażone z góry uprzedzonym

nastawieniem, więc najmniejsza okazja roznieca złe myśli; na koniec z powodu negatywnych doświadczeń, jakie ich dotknęły^[1]. Żaden z tych przypadków nie jest przykładem szlachetnej postawy wobec innych, więc nie mogą być źródłem szczęścia ani własnego, ani innych.

Ludzie zawsze będą mieli ograniczony obraz innych: tylko Bóg zna serca ludzkie i może ocenić prawdziwe okoliczności zdarzeń. On jest zawsze wyrozumiały i zawsze gotowy do przebaczenia. „A ty kimże jesteś, byś osądzał bliźniego?” (Jk 4,12), pisze apostoł Jakub do pierwszych wspólnot chrześcijańskich. Kiedy dajemy się zwieść takiej postawie, stajemy się oskarżycielami zamiast obrońcami. Jeśli jednak staramy się mieć serce zestrojone z sercem Jezusa, będziemy patrzeć na cnoty i niedoskonałości innych z taką samą miłością i

miłosierdziem, z jakim On kocha
nasze własne.

„DLACZEGO patrzysz na drzazgę w oku swego brata, a nie zauważasz belki w twoim oku?”. Przyglądanie się naszym własnym błędom wraz z Bogiem, powinno zachęcać nas do wyrozumiałości dla cudzych błędów. Nie chodzi po prostu o ignorowanie ich uchybień. Lepiej czasem zaoferować naszą pomoc w zmianie lub poprawie poprzez braterskie napomnienie. Ale ta zmiana, po pierwsze, nie dokonuje się z dnia na dzień; a po drugie, często wchodzi w grę charakter danej osoby, który jest istotną przeszkodą na ich drodze do świętości. Świadomość, że my również mamy wady lub indywidualne cechy, które mogą nie podobać się wszystkim, pozwala nam patrzeć na innych ludzi z

wyrozumiałością. „Miłość polega nie tyle na «dawaniu», ile na «wyrozumiałości». — Dlatego też, jeśli powierzono ci obowiązek sądenia, staraj się znaleźć usprawiedliwienie dla swojego bliźniego. Zawsze jakieś istnieje”^[2]. —

„Jeśli bowiem nie potrafimy dostrzec własnych wad, zawsze będziemy skłonni do wyolbrzymiania wad innych osób. Z drugiej strony, jeśli uznamy nasze błędy i nasze nędze, to otwierają się przed nami bramy miłosierdzia”^[3]. Spojrzenie Boga nie skupia się tylko na naszych błędach, ale stara się zauważać każde nasze pragnienie czynienia dobra: On zawsze zbawia człowieka, tym bardziej, jeśli jesteśmy Jego dziećmi. I to właśnie w modlitwie możemy pielęgnować to spojrzenie. „Dobry człowiek z dobrego skarbca swego serca wydobywa dobro, a zły człowiek ze złego skarbca wydobywa zło. Bo z obfitości serca mówią jego

usta” (Łk 6,45). Jeśli rozwijamy czyste serce, pozbawione dwulicowości i krytyki, będziemy umieli dostrzegać dobro w innych i nie nadawać nadmiernego znaczenia temu, co złe. Św. Josemaria napisał kiedyś o swoich postanowieniach: „1/ Zanim zacznę rozmowę lub złożę wizytę, wzniosę serce do Boga. 2/ Nie będę się upierał, nawet jeśli mam rację. Tylko jeśli będzie to na chwałę Bożą, wyrażę swoją opinię, ale bez pretensji. 3/ Będę unikał destruktywnej krytyki: gdy nie będę mógł chwalić, będę milczał”^[4].

ŻYCIE chrześcijanina karmi się i znajduje swoje spełnienie w osobistej relacji z Bogiem i z innymi. Istotą tej relacji jest miłość: to w niej rodzi się przyjaźń, życie rodzinne, struktury społeczne i wszystkie relacje: „Dla Kościoła — pouczonego przez

Ewangelię — miłość jest wszystkim, ponieważ jak naucza św. Jan (por. 1 J 4, 8. 16) (...) wszystko wywodzi się z miłości Bożej, dzięki niej wszystko przyjmuje kształt, do niej wszystko zmierza. Miłość jest największym darem, jaki Bóg przekazał ludziom, jest Jego obietnicą i naszą nadzieją”^[5]. —.

Krótko przed swoją męką Jezus pozostawił nowe przykazanie: „Abyście się wzajemnie miłowali tak, jak Ja was umiłowałem; żebyście i wy tak się miłowali wzajemnie" (J 13, 34). A następnie, aby wyrazić za pomocą gestu tę drogę do szczęścia, pokazał tę miłość w czynach, umywając nogi swoim uczniom. „Wiemy dobrze, że szukanie Boga, miłowanie Boga, jest nierozzerwalnie związane z miłowaniem i służeniem innym; że te dwa przykazania miłości są nierozłączne”^[6]. —.

Przed nami, chrześcijanami, tak wielu było świętych, którzy oddawali się miłosierdziu, także w zwykłym życiu: widzimy to w „rodzicach, którzy z wielką miłością pomagają dorastać swoim dzieciom, w tych mężczyznach i kobietach pracujących, aby zarabiać na chleb, w osobach chorych, w starszych zakonnicach, które nie przestają się uśmiechać”^[7]. Duchowe uczynki miłosierdzia ukazują postawę, która przewyższa skłonność do osądzania: to postawa, która zamiast osądzać naucza, doradza, poprawia, przebacza, pociesza... Najświętsza Maryja jest pierwszą, która traktuje nas w ten sposób i jako dobra Matka może pomóc nam kochać w ten sam sposób tych, którzy są nam najbliżsi.

^[1] Por. Św. Tomasz z Akwinu, *Suma teologiczna*, II-II, z. 60, a. 3.

[2] Św. Josemaría, *Droga*, punkt 463.

[3] Franciszek, *Audiencia*, 27-II-2022.

[4] Św. Josemaría, *Zapiski wewnętrzne*, nr 399, 18-XI-1931.

[5] Benedykt XVI, *Caritas in veritate*, nr 2.

[6] Fernando Ocáriz, *List duszpasterski*, 19-III-22, nr 9.

[7] Franciszek, *Gaudete et exsultate*, nr 7.

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/meditation/
rozważania-na-poniedziałek-12-
tygodnia-czasu-zwykłego/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/meditation/rozważania-na-poniedziałek-12-tygodnia-czasu-zwykłego) (09-08-2025)